

Het goede en het kwade nieuws

Op zaterdag 31 mei jongstleden hield de VON haar traditionele ledenvergadering op de Hogeschool Domstad in Utrecht. Het officiële verslag moet nog verschijnen, maar het bestuur vindt het opportuun in deze VON-info alvast iets mee te delen over die bijeenkomst: goed nieuws, maar ook kwaad nieuws.

Het was trouwens een 'volle' VON-dag, die zaterdag. Van 10.00 tot 12.00 uur vergaderde de Moerredactie met de redactieraad. Een van de onderwerpen op die meeting vormde de (voorlopige) uitkomsten van een lezersonderzoek. De eindrapportage verschijnt na de vakantie.

Van 12.00 uur tot 13.00 uur vond de ledenvergadering plaats. Die werd gevolgd door een lunch, aangeboden door het bestuur. En om 14.00 uur gingen de geïnteresseerden verder. Hans Goosen en Henk Lüken wijdden hen in in de geheimen van 'VON-voorgedragene' in commissies en andere overlegcircuits. Hans vertelde over zijn aandeel in de CVEN (Commissie Vernieuwing Eindexamenprogramma Nederlands HAVO/VWO) en over het werk in de VOG-N (Vakontwikkelgroep Nederlands) die het *Advies Examenprogramma havo vwo Nederlands* uitbracht in het kader van de vernieuwing van de bovenbouw, in gang gezet door de Stuurgroep Profiel Tweede Fase. Henk ging in op het werk dat de SLO, in opdracht van het Ministerie van O. C. & W., verricht heeft voor het *Concept Examenprogramma vbo/mavo Nederlands*. Een en ander liep uit op een levendige discussie die onder andere strategische kennis genereerde, die het bestuur kan benutten bij zijn contacten met andere VON'ners die het voordraagt voor dit soort werk.

Nu het nieuws uit de ledenvergadering; eerst het goede. Het bestuur was ermee in zijn nopjes dat het de ledenvergadering vijf nieuwe bestuurskandidaten kon presenteren. De ledenvergadering beloonde die prestatie door

alle kandidaten bij acclamatie in het bestuur te benoemen. Hieronder stellen de nieuwelingen zichzelf voor.

Ingrid van Egmond

Nadat ik in 1987 de School voor de Journalistiek te Utrecht had afgerond, heb ik een jaar sociologie gestudeerd aan de K.U.N.. Het jaar daarop besloot ik Nederlandse taal- en letterkunde te gaan studeren. Gedurende deze studie kreeg ik belangstelling voor het onderwijs, vandaar dat ik met name colleges vakdidactiek heb gevolgd. Ik sloot deze studie af met een scriptie gebaseerd op een case-study naar het functioneren van een mentorstudent in het Nijmeegse Scriptorium; een vorm van schrijfonderwijs waarbij derdejaars studenten tweedejaars studenten begeleiden bij het schrijven van teksten vanuit een procesgerichte benadering. Na mijn doctoraal behaalde ik mijn eerstegraads lesbevoegdheid aan de Unilo.

Sindsdien ben ik op verschillende scholen voor voortgezet onderwijs in Zuid-Gelderland en Noord-Brabant werkzaam geweest als docente Nederlands in de onderbouw en de bovenbouw van het vbo, mavo, havo en vwo. Dit schooljaar ben ik verbonden aan het Stedelijk Gymnasium te Nijmegen en de Stedelijke Scholengemeenschap Nijmegen.

Erica Regtering

Vanaf het begin van dit jaar volg ik als geïnteresseerde met veel interesse de vergaderingen van het VON-bestuur. Sinds de algemene ledenvergadering van 31 mei jongstleden ben ik nu dus officieel bestuurslid van de VON.

In 1993 heb ik mijn studie Nederlandse Taal- en Letterkunde afgerond aan de KU Nijmegen met een scriptie over de positie van uitgeverijen op de Nederlandse kinderboekenmarkt. Naast mijn interesse voor de hedendaagse literatuur was ik ook geboeid door het vakgebied taalbeheersing. Aansluitend heb ik de postdoctorale lerarenopleiding gevolgd. In dat jaar ben ik lid geworden van de VON.

Tijdens mijn studie ben ik ongeveer vier jaar actief geweest in de redactie en later in de hoofdredactie van *Letterlik*, het instituutblad

van de vakgroep Nederlands. Ik schreef artikelen (vaak over jeugdliteratuur of taalbeheersing), hield interviews en deed de eindredactie. Als hoofdredacteur zat ik de vergaderingen voor en hield me, naast het schrijven, bezig met overkoepelende zaken als het contact houden met vaste medewerkers en de drukker.

Sinds augustus 1994 ben ik werkzaam als docente Nederlands aan het Christiaan Huygenscollege in Eindhoven, een scholengemeenschap voor vbo, mavo, havo en vwo. Ik geef voornamelijk les aan havo-leerlingen.

Tijdens de vergaderingen van de VON heb ik gemerkt dat ik het als een welkome aanvulling op mijn docentschap beschouw me bezig te houden met een heel andere kant van het onderwijs, namelijk de beleidskant. Ik ben vooral geïnteresseerd in de ontwikkelingen in de bovenbouw havo en vwo die voor de deur staan. Ik wil mij als bestuurslid van de VON onder andere met deze ontwikkelingen bezighouden.

Robbert Roosenboom

Ik studeerde van 1982 tot 1988 Nederlandse taal- en letterkunde aan de Rijksuniversiteit Utrecht. Mijn specialisatie is moderne letterkunde; ik studeerde af op M. Nijhoffs *Vormen* (1924). Van januari tot december 1988 volgde ik in Utrecht de universitaire lerarenopleiding aan het Pedagogisch-Didactisch Instituut (PDI), nu IVLOS geheten (Interfacultair Instituut voor Lerarenopleiding, Onderwijsontwikkeling en Studievaardigheden). In januari 1989 begon ik les te geven op de Katholieke Scholengemeenschap De Breul te Zeist, een school voor mavo, havo, Atheneum en Gymnasium met ongeveer vijftienhonderd leerlingen, waar ik anno 1997 nog steeds werkzaam ben. Het accent in mijn lesstaak lag en ligt op de bovenbouw van het havo en het vwo; in mindere mate gaf en geef ik ook les in de midden- en onderbouw en op het mavo.

Al acht jaar ben ik lid van de medezeggenschapsraad van De Breul, waarvan zeven jaar als voorzitter. Toen de school in 1993 een Werkgroep Onderwijsvernieuwing in het leven riep, nam ik daaraan deel. In die hoedanigheid heb ik meegewerkt aan een aantal vernieuwingsprojecten, waaronder een pro-

ject waarin vakoverstijgend scriptieonderwijs opgezet werd. In het schooljaar 1995-1996 heb ik het jubileumboek geredigeerd dat verscheen bij het vijftigjarig bestaan van De Breul te Zeist in september 1996. Voor het IVLOS ben ik enkele malen schoolpracticumdocent (stagebegeleider) geweest. Ik ben sinds 1994 lid van de VON; voor *Moer* schreef ik enkele recensies.

Majel Ruyters

Begin tachtiger jaren ben ik Nederlands gaan studeren aan de universiteit van Nijmegen. Na het behalen van het kandidaatsexamen heb ik mijn studie aan die universiteit afgerond met een vrij doctoraal examen Letteren. Een omscholing in de richting van management en marketing maakte van mij vervolgens ongetwijfeld het eerste bestuurslid van de VON met een NIMA-A diploma. Werk leverde deze omscholing overigens niet op. In 1994 volgde ik de universitaire lerarenopleiding in Nijmegen. Vanaf 1995 geef ik les. Als mede-initiator van een woonwerkgemeenschap in Nijmegen heb ik, midden jaren tachtig, enige bestuurlijke ervaring opgedaan.

Binnen het VON-bestuur zal ik mij toeleggen op secretariaatswerkzaamheden. Daarnaast wil ik uiteraard binnen het bestuur en daarbuiten meedenken over mogelijkheden om de positie(s) die de VON inneemt binnen het Nederlandse onderwijsveld nog duidelijker te articuleren.

Corinne Sebregts

In 1990 behaalde ik mijn tweedegraads onderwijsbevoegdheid Nederlands en Engels aan Hogeschool Interstudie te Nijmegen en zette ik de studie voort in de vorm van een Opleiding Letteren aan de Katholieke Universiteit Nijmegen. Door mijn interesse voor taalverwerving en met name tweede-taalverwerving en -onderwijs koos ik binnen mijn opleiding Letteren Toegepaste Taalwetenschap en Methodologie als hoofdrichting.

Na het behalen van mijn doctoraal examen in 1993 ben ik gaan werken binnen het onderwijs Nederlands als tweede taal. Mijn loopbaan begon met een functie als docente NT2 binnen de Internationale Schakelklassen

in Apeldoorn. Niet lang daarna ging ik ook voor volwassenen lessen Nederlands als tweede taal verzorgen bij de stichting Centrale Opvang Vluchtelingen. In 1994 stapte ik over op het ISK-onderwijs door NT2 te onderwijzen aan het Prisma College, afdeling ISK, in Utrecht. Sinds kort ben ik werkzaam binnen het Stedelijk College in Eindhoven, waar ik me bezighoud met het ontwikkelen van het NT2-beleid binnen de ISK en als taalcoördinator het taalbeleid van het Stedelijk College op gang ga brengen.

Naast mijn onderwijswerkzaamheden heb ik medewerking verleend aan het didactiekboek *Schooltaal als struikelblok* (M. Hajer (red.). Bussum, Coutinho, 1995). Voor het Nederlands Bibliotheek en Lektuur Centrum heb ik een deel van de zwarte Beertjesreeks bewerkt, dat is uitgebracht onder de nieuwe titel 'Moord volgens plan' (1996). Bovendien heb ik meegewerkt aan het Handboek en Leerboek Vaardigheden voor het VBO, dat is verschenen bij Edumedia, Loenen aan de Vecht, 1997.

Het bestuur hoopt met zoveel talent in zijn midden nieuw elan in de VON te brengen. Maar er was dus ook slecht nieuws op de ledenvergadering. In de loop van het achterliggende verenigingsjaar heeft het bestuur – en vooral Sjaak Kroon, de voorzitter – naarstig gezocht naar een nieuwe voorzitter. Sjaak heeft er drie jaar opzitten en wilde zich niet meer herkiesbaar stellen. Het aanvankelijk optimisme dat zo'n functionaris te vinden moest zijn, sloeg allengs om in pessimisme toen de een na de andere weigerde. Toen de stukken voor de ledenvergadering verzonden moesten worden, was het duidelijk: het bestuur had geen kandidaat. Manmoedig nam Sjaak na ampele overwegingen het besluit: hij zou het nog een jaar doen. Maar op de vrijdag voor de ledenvergadering deed hij het bestuur een brief geworden, waarin hij meldde dat hij zich door schokkende gebeurtenissen in de privésfeer – het plotseling overlijden van een collega en vriend – gedwongen voelde op zijn aanbod terug te komen. En dus zat de VON van de ene op de andere dag zonder voorzitter. Zelfs Tom Poes zou zo'n situatie niet aankunnen. Het enige dat

het bestuur de ledenvergadering kon meedelen: 'Het bestuur zal zich zo spoedig mogelijk beraden op de stand van zaken en proberen tot een oplossing te komen.'

Een erg vervelend gevolg van deze ontwikkeling was dat het afscheid van Addie Gerritsen als bestuurslid en penningmeester geheel in het water viel: er was niet eens een toespraakje, laat staan een cadeautje. En als er één is die een klaterend dankwoord en een originele attentie verdient, dan is het Addie wel. Wat die allemaal voor de VON gedaan heeft – als redacteur van *Moer*, als bestuurslid, als penningmeester, als VON-vertegenwoordiger (onder andere als lid van de eindtermencommissie voor de Bavo) – is met geen pen te beschrijven. Ze miste nauwelijks ooit een vergadering, zat vol ijver achter bestuursleden aan wier declaratiegedrag te wensen overliet en vormde een hecht paar met Wim Verhoeven van het VON-Bureau. En dat alles jarenlang! En dan zo'n armzalig afscheid. Het bestuur zou zich ernstig misdragen als het zich in dezen niet revancheerde. Dat zal gebeuren.